

In Memoriam

Wij hebben in de julimaand zeer te betreuren verliezen geleden.

Op de elfde overleed op 77-jarige leeftijd ons lid dr J. G. B. Beumée te Bennekom, een zeer beminnelijk persoon, meer bekend bij de ouderen onder ons. Na een sterk gevarieerde loopbaan in Indië, heeft hij zich na zijn repariëring in 1938 in Nederland nog zeer verdienstelijk gemaakt als lector in de plantensystematiek en geografie van de tropische en subtropische gebieden aan de Landbouwhogeschool (1947—1954). Dit was een gebied, waarop hij zich al lange tijd had onderscheiden in de tropen, waar hij na zijn houtvesterschap bij de Dienst van het Boswezen in N.O.I. en werkzaam aan het Bosbouwproefstation in Buitenzorg (1913—1923) en na zijn promotie in Wagingen (Floristisch-analytische onderzoekingen van de korte flora in kunstmatig aangelegde djatiplantsoenen op Java in verband met de ontwikkeling van de djati-opstand; 1922) tot 1932 directeur was van het Herbarium en het Museum voor Economische botanie van 's Lands Plantentuin te Buitenzorg. Weliswaar is hij als zeer actief persoon later uit dit werk gehaald en heeft hij de landbouw gediend als directeur van het Algemeen Proefstation voor de Landbouw te Buitenzorg (1932—1935) en als hoofd van de Dienst van Landbouw en Visserij van het Departement van Economische Zaken te Batavia (1935—1938). Daarna heeft hij dus in het moederland zijn oude liefde weer op kunnen vatten. Hij was Officier in de orde van Oranje Nassau.

Een persoon, veel bekender onder ons allen, is de veel jongere mr W. F. J. Laan te Denekamp, die ons ontviel op 17 juli. Zijn levenswerk, verricht voor alles wat het fraaie landgoed „Singraven” aan de Dinkel aanging, is wel algemeen door ons bewonderd. Bosbouwer uit amateuristische liefde voor het schone in de natuur, heeft hij „Singraven” gemaakt tot wat het nu is, een landschappelijk ideaal oord, waarbij het bosbouwkundige nimmer uit het oog werd verloren, terwijl daarbij de flora en de fauna de zo nodige bescherming vonden. Velen van ons hebben genoten van zijn werk en daarvoor behoeven wij bijvoorbeeld alleen maar te herinneren aan onze 30-ste najaarsbijeenkomst en excursie van 16 oktober 1954, waarvan helaas geen verslag in ons tijdschrift is verschenen. Met een voorliefde voor de eik, heeft hij ook veel andere loofhoutsoorten bij zijn bebossingen en herbebossingen gebruikt. Daarnaast ging zijn belangstelling uit naar het Amerikaanse naaldhout. Maar ook had hij een algemene dendrologische belangstelling en schiep een eigen arboretum van vele houtige gewassen.

Naast de bosbouw besteedde hij alle zorg aan de oude havezathe, die hij tot een waar museum maakte. Ook zijn zorg voor de oude watermolen, voorheen koren- en oliemolen, nu geëxploiteerd als houtzaagmolen, is zeer bekend.

Laan, die heel vaak op onze bijeenkomsten kwam, heeft, wetende geen opvolger te hebben, alles zo goed mogelijk geregeld om wat hij schiep in stand te kunnen weten ook na zijn verscheiden. Wij hopen dat zijn wens zal worden geëerbiedigd; de inbreng in de „Edwina van Heek Stichting” geeft daartoe goede hoop.

We kunnen bij deze herdenkingen van leden onmogelijk voorbijgaan aan het verlies op 72-jarige leeftijd van mevrouw J. J. Hacke-Oudemans (23 juli), een van de eigenaren van het ons zo bekende landgoed „Schovenhorst” te Putten. Haar man was jarenlang lid van onze vereniging, maar na zijn overlijden, bleef zij feitelijk bij ons behoren, verbonden als zij was aan „Schovenhorst” met het wereldbekende arboretum en wonende op het huis en daar door de jaren heen de charmante gastvrouw. Vol belangstelling voor het bos, in het bijzonder voor de houtsoorten en dus in de eerste plaats voor het Pinetum. Maar daarnaast was zij verknocht aan de Veluwe, waarop zij woonde.

Zij heeft jarenlang gestudeerd in de geschiedenis van dit oude landschap, mede in het verband van de Studiekring voor de Veluwe. Algemeen bekend is haar „Bijdrage tot de geschiedenis van de heidevelden op de Veluwe” in de uitgave van die studiekring „Heeft onze heide nog toekomst?” (1933). Maar ook redigeerde zij van het begin af tot verleden jaar het tijdschrift „De Schouw” van de Vereniging van vrienden van de Hoge Veluwe, waarvan ze tot haar overlijden bestuurslid was. Dit tijdschrift, opgericht in 1954 en viermaal per jaar verschijnende, gaf haar zeker de nodige zorg. Zij schreef er vele verslagen in van de zogenaamde „Hoge Veluwe dagen” en artikelen over verschillende onderwerpen, zo over de „Valkerij” (1955), „Wildbescherming” (1956), „St. Hubert” (1957), „Douglas” (1957 en 1958), om maar enkele te noemen uit de nummers die mij ten dienste staan.

Veel heeft zij ook geijverd voor het ongerept behoud van het Domein Het Loo, dat werd bedreigd met een rijksweg-doorsnijding en met een latere versnippering bij vererving. Dit laatste leidde prinses Wilhelmina mede tot het besluit haar persoonlijk bezit bij het Domein te voegen, waarover ik indertijd ook in ons tijdschrift berichtte; 32 (1) 1960 (44—45). Voor haar werk in deze richting werd zij op bijzondere wijze onderscheiden met de „Orde van Ere-dame van Oranje”.

Haar belangstelling was echter veel ruimer. Daarvan getuigt voor ons wel zeer duidelijk haar medewerking aan ons tijdschrift in prettige samenwerking met de redactie:

„Een dag in het bos van Fontainebleau”, 23 (12) 1951 (297—301).

„Rondom de tamme kastanjes in Tessino”, 26 (1) 1954 (13—17).

„Herkomst van de douglas in Nederland”, samen met haar broer dr Th. C. Oudemans, 27 (4) 1955 (81—88).

„Zaadeest en bos van La Joux in de Jura”, 31 (11) 1959 (318—322).

F. W. BURGER